

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

OCTUBRE - NOVEMBRE 2018

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

Editorial

En aquesta editorial no hi trobareu les paraules del president, perquè el tenim de nou de ruta. És un dels avantatges de ser d'AMAC: **tot l'any s'organitzen sortides entre els socis !**

A la revista tractem de reflectir-ne algunes "Els socis fan coses ...", però de ben segur en deixem moltes al tinter. Estaríem encantats en rebre escrits amb les vostres rutes i fotografies per poder publicar-les. Ens fem pesats demanant, perdoneu, però no oblideu que aquestes pàgines estan a la vostra disposició.

Doncs bé, ens queden poques setmanes per acabar l'any i tres activitats de l'associació pendents: El Cavall de Ferro, la sortida "Camins de Sirga" i l'Assemblea General de socis que tanca la temporada 2018.

De les dues primeres en trobareu informació en les següents pàgines i de l'Assemblea us en fem quatre ratlles.

Es farà el dia 1 de desembre, dissabte, i a primers de novembre rebreu informació detallada del lloc i programa. Com és de rigor en una assemblea general de socis, escoltarem els punts a tractar dins "l'ordre del dia" (acte de l'anterior assemblea, pressupostos, activitats realitzades...), posant especial èmfasi en les **activitats preparades pels socis per l'any 2019 !!!** El lliurament d'insígnies i premis als guanyadors o guanyadores del major nombre de quilòmetres fets durant l'any (genets i cavalls) posarà cloenda a l'acte.

Encara que de vegades pugui semblar una mica "avorrit" ser-hi en aquesta part de l'assemblea, en els parlaments d'uns i altres es reflexa els desitjos i la voluntat de continuar seguint endavant en aquesta tasca que és mèrit de tots i cadascun dels socis i veure la sala plena de gent recompensa l'esforç.

Després ve la part lúdica amb el dinar al restaurant, els vídeos, les "batalletes" que no faltin i el més important, el retrobar-nos un any més i en seran 33 si no ens fallen els comptes.

Que el "bon rotllo" " ens continuï acompanyant molts anys !!!

Núria Falgueras

Joan Martí Pozzi
President en ruta

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2018

MES	DATA	ACTIVITAT	ORGANITZA
Octubre	12, 13 i 14	XXX Cavall de Ferro - Osona	Joan Silva i Judith Torrens
Novembre	10 i 11	Terres de l'Ebre	Joan Pi
Desembre	1	ASSEMBLEA GENERAL	AMAC

VOLTAR PER CATALUNYA

PARC NATURAL DE L'ALT PIRINEU: SANT JOAN DE L'ERM

Benvolguts companys i companyes de l'AMAC,
No som socis gaire veterans, però ja ens han adjudicat feina.

Vist l'esperit de col·laboració i camaraderia que hi hem trobat, la veritat és que no he pogut negar-me a fer un petit escrit del cap de setmana al Parc natural de l'Alt Pirineu (Sant Joan de l'Erm).

Si comencem parlant de la carretera des de la Seu d'Urgell fins dalt el Refugi de la Basseta (32km), només dir que, tot hi agafada amb molta il·lusió i optimisme, és per "llogar-hi cadires", i pels que es maregen ... sense comentaris. Ara bé, un cop dalt, ha valgut la pena!

Al següent, la retrobada amb tots els companys coneguts i no tant coneguts, perquè a cada sortida encara trobem gent que no coneixem. Això és un handicap per recordar tots els noms, però sí que recordem els fets i les bones estones que compartim. Sort de les fotos, tot i que després ve allò de "...sí home aquell xicot tan simpàtic, te'n recordes de com es deia?" o "...aquella noia del cavall negre...". Però no patiu, això amb temps de compartir rutes ho arreglem.

No descuriure la ruta al detall perquè està molt ben explicada a la informació que des de l'AMAC ens vàreu enviar. Només dir que vàrem gaudir tot el dissabte matí d'un esplèndid paisatge de muntanya entre un coll i el següent. S'ha de destacar la impressionant vista des del Coll d'Ares que, fins i tot, provocava una mica de vertigen pels que ja tenim una edat. A l'arribada a l'Ermida de Santa Magdalena (s. XI, reconstruïda) vàrem posar-nos les capel·lins, però el dia va anar aguantant, per començar a ploure fort quan ja teníem el **Refugi de les Bordes de Tressò** a la vista.

I què dir d'aquest modest refugi de muntanya i d'en Klass, el seu responsable? Per altres companyes de l'AMAC ja en teníem

Gràcies Klass.

referències, però va superar totes les expectatives. Persona acollidora, de bon veure i un excel·lent cuiner. Ens va preparar un sopar realment esplèndid i abundós amb rebosteria casolana inclosa. Ell mateix ens va servir el sopar, amb la diligent ajuda de les seves dues precioses nenes. La rusticitat del Refugi es va veure eclipsada per la magnífica cuina i acolliment. Per recomanar!

A l'endemà, sortim de les Bordes de Tressò, pugem el Coll de Jou i, vorejant el riu Gireni per bonics corriols que travessen uns frondosos boscos, arribem altre cop al Refugi de la Basseta.

Sense cap incident, donem la ruta per acabada amb el dinar de comiat.

La baixada fins a la Seu d'Urgell no es fa tan llarga, suposo que pel bon regust del cap de setmana.

Refugi de la Basseta.

VOLTAR PER CATALUNYA: SANT JOAN DE L'ERM

Volem donar les gràcies als organitzadors per l'esforç que els hi ha comportat tot el planejament, que ha permès que tots els companys hàgim pogut gaudir d'una sortida tan ben preparada. Per últim, esmentar que en aquesta ruta s'ha incorporat una nova "geneta", la Glòria i la seva euga, la Nit. Benvingudes !

Mercè Olivé

Senders de Tressó

VOLTAR PER CATALUNYA: "CAMÍ DE LA RETIRADA"- CAMPRODON

Camins de retirada

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA D'AUTONOMIA PEL RIPOLLÈS: "CAMÍ DE LA RETIRADA" - CAMPRODON

Recuperant forces.

Quan m'apunto a una ruta d'autonomia sempre em pregunto si dormiré bé a terra i si, al dia següent, tindrè mal d'esquena. Però, com diu el refrany castellà: "Sarna con gusto no pica".

Una altra cosa que em preocupa és com podré pujar al cavall amb alforges i "rulos" plens. Un no està tan àgil com temps enrere. Sort que tinc uns companys extraordinaris que m'ajuden a pujar, aguantant-me els cavalls arabets que tinc. Gràcies companys !!

Divendres, l'Esteve Costa i jo sortíem de la Cerdanya sobre les 19:00h cap a Llanars. Allà ens trobàrem amb la Montse Llongueras, el Ramon Saumell, el David Bosch, el Joan Rubió i el Toni Guevara. En Miquel Camarasa, el Pere Sánchez i el Francisco Moya, arribaven dissabte pel matí.

Dissabte 1 de setembre vàrem sortir de la Moixa sobre les 10:00h en direcció Llanars. Per un camí veïnal seguïrem cap a Camprodon i travessàrem el poble direcció al coll de les Forques i coll Pregon. Teníem 39 Km. per davant.

Arribàrem a Font-Rubí on creuàrem una urbanització i ja enfilàvem una pista direcció a Coll d'Ares. Pujant per la pista vàiem a la nostra esquerra Molló. Ens fèiem a l'idea del que havien patit els nostres exiliats durant la retirada de l'any 1939.

Arribàrem a Coll d'Ares, un cop havent dinat en un planell a mitja pujada. En aquest coll no poguérem seguir el corriol de la GR, ja que hi havia un pas per a gent a peu i no hi havia manera d'obrir el fil. Ens va tocar fer uns 2 Km. per asfalt.

Seguint la ruta marcada, vàrem començar a davallar per un corriol, a vegades molt estret i amb certa dificultat que ens va fer baixar dels cavalls. Començàvem també a trobar els primers rovellons! Baixàrem bastant, fins travessar el riu i molt a prop de Prats de Molló, on divisàrem la seva fortalesa.

**Dies:
1 i 2 de
setembre**

Tornàvem a pujar un altre cop en direcció a la Torre del Mir per una pista forestal que no s'acabava mai.

Un cop arribats a la font de la Torre, els nostres animals hi van poder abeurar i passar la nit. Nosaltres també omplírem les cantimplores.

Vam acampar al Pla de les Basses on hi havia una màniga i corral pel bestiar de muntanya. Hi havien partions per deixar els cavalls separats de 2 en 2 i també pastura pels cavalls a part del pinso que dúiem a sobre.

La nit s'apropava i el sopar ja el férem amb els frontals al front. Sopes, amanides, embotits, i un tragueta de bon vi.

Després, els roncadors ja començaven el concert durant una nit molt serena.

Diumenge a les 07:00h ja començàvem a moure'ns i després d'esmorzar sortíem en direcció al coll Pregon. Començàvem a baixar cap a Espinavell. Després d'una parada tècnica, ens enfilàvem per una pista forestal que arribava fins a Setcases. Un cop a la collada Fonda vàrem deixar la pista i seguïrem un camí en direcció Sud.

Al pla de les Bigues no trobàvem el camí de baixada i tiràrem pel dret, seguint carrerons del bestiar. Afortunadament, vam trobar una pista acabada de fer per treure fusta del bosc.

Trobàrem el camí de baixada a Feitús i, quan ja ho teníem tot coll avall, ensopegàrem amb molts arbres caiguts per un corriol de baixada. Sort del xerracs de mà !!

Arribàrem a La Moixa sobre les 16:00h després de 25,5 Km.

El nostre agraïment a la Montse Llongueras per haver-nos portat per aquest indrets tan bonics i tenir la paciència d'aguantar a 9 homenots durant aquests 2 dies.

Longui: T'estimem !!!!

Josep Mª Torres Jordi
Soci d'AMAC

VACANCES D'ESTIU:

PIRINEUS ATLÀNTICS (ACCOUS/FRANÇA) "TRANQUILOS, PAZ Y AMOR, ESTAMOS DE VACACIONES..."

Aquest va ser el lema que va guiar els nostres ànims durant la travessa que, aquest mes d'agost, vàrem poder gaudir els qui ens vam aventurar amb els nostres cavalls i vam estar acompanyats del fantàstic guia **Eric Bonnemazou** pels Pirineus Atlàntics. I és que, a muntanya, sembla ser que el ritme de vida és més pausat, i no és d'estranyar que l'orografia i la climatologia hi obliguen.

El dia d'arribada amb els nostres cavalls a l'**Auberge Cavalière**, punt de sortida de la travessa, ens va sorprendre una tempesta digna de les d'alta muntanya. No puc deixar de dir que el meu albir pel que feu a la climatologia dels següents dies va ser dubtós.

El primer dia de travessa vam fer una ruta circular pel Cirque de Lescun. L'Eric anava dient "**poquet a poquet, paz y amor, estamos de vacaciones**" en el moment en què la pujada començava a ser més pronunciada, potser per apaivagar les ganes que nosaltres i els nostres cavalls teníem d'arribar a algun lloc. Tot i que la boira ens va acompanyar la major part del dia, i per tant les vistes van ser un xic escasses, vam creuar camps plens de falgueres enormes i boscos plens d'àlbers, avets, roures, pins, molses...i el que més recordo, el silenci absolut que t'envolta en aquests moments que els sents com si fossin màgics.

Següent destí, refugi d'Arlet, a uns 1900 m d'altitud. La sensació d'anar muntada per corriols d'alta muntanya és única, ja que al ser estrets i a vegades pedregosos, sembla que el teu cavall hagi

VACANCES D'ESTIU: PIRINEUS ATLÀNTICS (ACCOUS/FRANÇA)

de rrelliscar en qualsevol instant. La veritat és que la compenetració que en aquests moments de dificultat tècnica vaig sentir amb la meua eugueta Nala no té preu.

El desitjat Sol ens va regalar unes vistes de terrenys escarpats, enmig d'un horitzó ple de cims pirenaics, que no oblidaré mai. La meua reflexió en aquests moments va ser: quina sort poder gaudir d'aquests paisatges tan a la vora de casa. Aquest dia, a part de creuar el Col du Somport, que es diu aviat, vàrem visitar dues cabanes de pastor, on ens van deixar tastar el seu formatge -no cal dir-ho- boníssim.

Després de sopar i dormir a l'hotel Santa Cristina de Canfranc, i amb les bateries ben carregades, ens vam dirigir cap al llac d'Ayous on, una vegada més, fruïrem del pícnic que la Marie, la dona de l'Eric, ens preparava cada dia per dinar: amb aperitiu, pastís, vi o vermut inclosos, primer i segon plat, postres i cafè calent. Tot això amb vistes al llac, totalment recomanable.

Com no podia faltar en una aventura com aquesta, el dia del Tour d'Ossau era un dia de molta boira amanida amb una mica de pluja, suficient per treure les gavadines de les alforges. El que més recordo d'aquest dia, a part de la quantitat d'estanys i llacs que vam vorejar, va ser la trobada amb un grup d'eugues de muntanya amb els seus pollins i la reacció animada que van tenir al veure'ns passar. He de dir que el sentiment de joia barrejat amb el de tristesa que tinc quan veig aquests cavalls és inevitable. L'última nit de ruta, els cavalls la van passar en un lloc paradísic,

amb unes vistes a un llac que ni ells s'ho podien creure. La veritat és que s'ho mereixien de valent perquè ens van acompanyar i portar per llocs a vegades inhòspits per a ells i van demostrar valentia i fortalesa. Anant ja en direcció a l'Auberge Cavalière, vam tornar a creuar pel coll d'Ayous on s'hi arriba per un pas que, per la seva dificultat, tant de baixada com de pujada, s'ha de fer desmuntat. Val a dir que és preciós i que, només per poder tornar a veure'ns tots a les fotos passant-hi, val la pena fer l'esforç. M'agradaria agrair a tot el grup aquests dies inoblidables que hem compartit aquest estiu. **Carme Cama**

VOLTAR PER CATALUNYA

PROPERES ACTIVITATS

30è CAVALL DE FERRO PEL MONTSENY

Aquest any, com ja sabeu, és el 30è aniversari del "Cavall de Ferro" de l'Amac i ho celebrarem fent una ruta pels voltants del Montseny. Un dels seus encants és la muntanya de Matagalls amb 1.697 m d'altitud, des d'on podrem observar diferents cims i poblacions.

Els dies **12,13 i 14 d'octubre** s'organitza una ruta de tres dies on cavalcarem per la zona de **Viladrau, Folgueroles, Sant Julia de Vilatorrada, Vilanova de Sau i Taradell**. Una ruta on els paratges tenen el seu encant i els camins són molt variats.

Durant aquets tres dies ens allotjarem a **l'Hostal la Guineu de Viladrau** des d'on començarem l'inici de les rutes. Ens espera un "Cavall de Ferro" amb diversitat de vistes, colors, olors i camins. Un "Cavall de Ferro" per celebrar !! **Us hi esperem !!**

Judit Torrents i Joan Silva

PD. Trobareu el programa detallat a:

www.amac.cat

VOLTAR PER CATALUNYA

PROPERES ACTIVITATS

XXX CAVALL DE FERRO

Quan vàrem escoltar per primera vegada la idea de fer pujar els cavalls en un tren i sortir de ruta, els presents ens vàrem mirar als ulls, molt oberts per la sorpresa, i vam dir allò de: quina animalada, quina tonteria, és impossible.... i com totes les coses impossibles, va ser possible.

I així ens vàrem trobar a la data fixada amb un màquina i diversos vagons "aparcats" a l'estació esperant un bon grapat de genets i cavalls (penseu en uns 80 pel cap baix), uns sense cap experiència en pujar i viatjar en tren i els genets que no teníem idea de com es comportarien els nostres companys. Era una època, fa 30 anys, que els mitjans de transport de cavalls eren els camions i tan sols uns pocs afortunats disposaven de remolcs. La doma natural encara no es coneixia com a tal i tot ho basàvem en "l'experiència" dels entesos i no entesos. La fita era arribar a **EL PONT DE SUERT**, tot reivindicant també una línia fèrria que es pretenia suprimir.

Els cavalls van demostrar amb escreix la confiança que ens tenien i van pujar sense grans problemes per una rampa de fusta, van entrar en un vagó fosc i ens van deixar lligar en unes cadenes sorolloses. A l'acabar l'embarcament, ens tremolaven les cames ...

El tren va arrencar i l'aventura va començar, una aventura plena d'anècdotes i sobresalts, però que va ser increïble de viure. I sempre els cavalls van ser la nostra principal preocupació per la seva seguretat i confort.

Unes anècdotes per explicar:

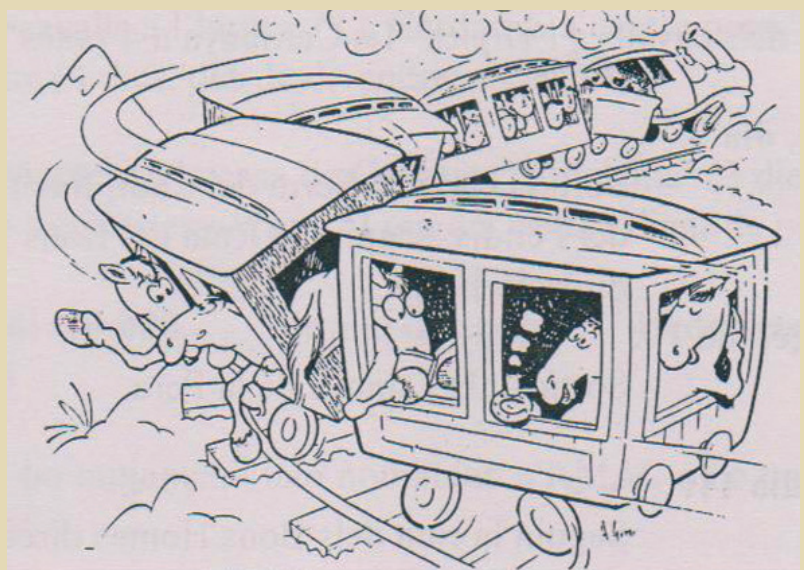
Els cavalls viatjaven en vagons que portaven 6 o 8 vuit cavalls a cada banda que es miraven de front.

Els vagons tenien un bon jaç de palla i herba. Els genets ocupaven els seients de passatgers i el tren disposava d'un vagó de càrrega obert "all time" que carregava uns quants pernells, pa amb tomàquet, coques, galetes i begudes "espirituals" a disposició dels socis durant tot el trajecte.

En una altra edició, en el trajecte destinació **ALP**, l'encarregat del tren va donar per fet que els cavalls pesaven al voltant de 100 quilos per animal. Resultat: a Ribas de Freser el tren no va tenir prou força per pujar el pendent que ens duia a Alp i, després que el senyor va intentar infructuosament col·locar pedretes a les vies per intentar que el tren no llisqués i poder arribar al cim (hi han testimonis del fet), es va demanar ajuda a una altra màquina per empènyer. El trajecte de quatre hores es va convertir en un malson

de més de 14 hores ! Sense poder accedir als cavalls, l'angoixa era terrible.... A l'obrir les portes, i esperant alguna desgràcia, un grapat d'ulls ens van mirar com dient: Quin avorriment més gran, tantes hores !!! Ni una rascada, ni una coça, calma total... Ara bé, l'arròs que ens esperava a Alp estava covat, molt covat !!

Al desplaçament del **DELTA DE L'EBRE** érem uns 100 cavalls. Tot va anar com una seda, una seda molt llarga perquè del primer al darrer cavall potser hi havien 30 minuts de diferència. Els pobles ens havien tractat amb gran generositat deixant-nos poliesportius i organitzant sopars i dinars de germanor... però ningú esperava que

E.T.A. fes un atemptat a la línia fèrria de Tarragona, deixant els cavalls sense possibilitat de tornada i amb una infraestructura preparada pels dies previstos, no més. En una tarda de diumenge frenètica i amb la l'esforç i solidaritat de xofers de camions de transport grans i petits que es van posar a la nostra disposició, vàrem poder evacuar tots els cavalls que van dormir tranquils a les seves quadres aquella nit.

Quatre viatges, quatre aventures (la quarta, a Cantàbria), quatre experiències inoblidables. Després, les circumstàncies ens varen fer posar els peus, i les peülles, a terra i vam continuar amb els transports tradicionals, però amb el mateix esperit i conservant, en record d'uns dies fantàstics, el nom de "**CAVALL DE FERRO**".

Núria Falgueras

RIBERA D'EBRE: CAMINS DE SIRGA (MIRAVET)

Dies: 10 i 11 novembre

Un camí de sirga és un camí construït al llarg de rius o canals al qual persones o animals estiren embarcacions de mercaderies mitjançant una sirga. El mot sirga designa tant la corda com la tècnica de navegació.

El camí de sirga de l'Ebre pujava per la riba i estava vinculat estretament amb els llaüts, embarcacions que navegaven per l'Ebre: aigües amunt transportaven arròs i, aigües avall, pedres i fusta, matèries escasses al Delta. El llaüt era arrossegat des de la ribera per animals, els matxos, o per persones, els sirgadors.

Els camins de **sirga** foren molt importants tot al llarg de l'Ebre fins a la construcció dels primers embassaments a Riba-roja, Flix i Mequinensa, moment en què es posà fi a la navegabilitat del riu. Aquests fets van inspirar a Jesús Moncada en la seva novel·la "Camí de Sirga"

En la sortida que proposem per als dies **10 i 11 de novembre a Miravet**, coneixem els camins al voltant del riu Ebre on es feien les feines de sirgar.

També voltarem pels senders del terme per acabar finalment fent una visita al castell de Miravet. La situació privilegiada de Miravet explica que els ibers ja s'hi instal·lessin, així ho proven les restes trobades al municipi que daten del segle II aC. Durant el domini àrab, Miravet es va integrar a l'estructura defensiva que es va establir al llarg de l'Ebre i va ser un dels darrers reductes del poder islàmic en terres del Principat a mitjans del segle XI.

La sortida està OBERTA A TOTS el amants del turisme eqüestre, us hi esperem !!!

Joan Pi

Camí de Sirga

10 al 11 de novembre 2018

Llaüt Pignatelli Foto any 1946

RUTA:

Dia 10 -> Recorregut pels antics camins de sirga

Dia 11 -> Senders de Miravet i visita al Castell

PARTICIPA-HI AMB EL TEU CAVALL !!

Mes informació:

Associació Amics dels Cavalls de Miravet
620.92.86.20

Joan Pi 629.37.42.41
www.amac.cat

Col·labora:

Ajuntament de Miravet

Associació Amics dels Cavalls de Miravet

La Cameta Coixa